

Agnieszka Stopińska-Pająk

Sprawozdanie z konferencji naukowej na temat "Teoretyczne i praktyczne oferty edukacyjne we współczesnej pedagogice i ich źródła historyczne"

Chowanna 1-2, 102-104

1996

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

„Chowanna”	Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego	Katowice 1996	R. XXXVIII (XLIX)	T. 1—2 (6—7)	s. 102—104
------------	--	---------------	----------------------	-----------------	------------

Sprawozdanie z konferencji naukowej na temat: „Teoretyczne i praktyczne oferty edukacyjne we współczesnej pedagogice i ich źródła historyczne”

W dniach 26 i 27 września 1994 roku odbyła się w Katowicach konferencja naukowa zorganizowana przez Katedrę Podstaw Pedagogiki i Historii Wychowania Uniwersytetu Śląskiego na temat: „Teoretyczne i praktyczne oferty edukacyjne we współczesnej pedagogice i ich źródła historyczne”. Celem konferencji było dokonanie przeglądu współczesnych, teoretycznych i praktycznych koncepcji edukacyjnych oraz wskazanie ich historycznych źródeł.

W konferencji uczestniczyli przedstawiciele wielu środowisk naukowych kraju, m.in. KUL, Uniwersytetu Łódzkiego, Uniwersytetu Opolskiego, Uniwersytetu Szczecińskiego, WSP w Bydgoszczy, WSP w Częstochowie, WSP w Krakowie, WSP w Rzeszowie.

Konferencja rozpoczęła się obradami plenarnymi, podczas których analizowano zarówno zagadnienia dotyczące współczesnych problemów pedagogicznych, jak i kwestie podejmowane w przeszłości, będące obecnie ponownie przedmiotem żywych zainteresowań. Referaty wzajemnie się uzupełniały i dopełniały. Tę część obrad otworzył referat prof. dr hab. Teresy Kukołowicz (KUL), która zaprezentowała różne ujęcia personalizmu we współczesnej pedagogice polskiej, ich historyczne korzenie oraz dokonała ich porównania. Kolejny referat pozostawał w kręgu problemów podejmowanych przez pedagogikę personalistyczną. Prof. dr hab. Katarzyna Olbrycht (UŚ) referując

koncepcję rozwoju człowieka jako osoby, uznała, iż osobowy wymiar edukacji może być szansą pokonania obecnego kryzysu oświatowego i wychowawczego. Kontrowersje wokół oceny ucznia przedstawiła prof. dr hab. Danuta Dryndowa (UŚ) w referacie zatytułowanym *Historyczne źródła współczesnych ofert w zakresie oceniania uczniów*. Znaczenie autodiagnozy nauczyciela w procesie doskonalenia swych umiejętności zawodowych zreferowała prof. dr hab. Barbara Żechowska (UŚ). Obrady plenarne zamknął referat prof. dr hab. Danuty Koźmian (Uniwersytet Szczeciński) dotyczący teoretycznego i praktycznego dorobku samorządu uczniowskiego w Drugiej Rzeczypospolitej. Referentka wyeksponowała najwartościowsze elementy tego dorobku, które mogą być dzisiaj wykorzystane w poszukiwaniach koncepcji samorządu uczniowskiego.

Dalszy ciąg obrad toczył się w dwóch sekcjach. Sekcja pierwsza obradowała na temat *Współczesne teoretyczne i praktyczne oferty edukacyjne*. Wygłoszono 9 komunikatów i doniesień z badań. Obrady sekcji drugiej skoncentrowały się na historycznych źródłach współczesnej pedagogiki. Wygłoszono 11 referatów i komunikatów. W tej części konferencji wystąpili głównie młodzi pracownicy naukowcy. Poszukując źródeł współczesnej myśli pedagogicznej, referenci sięgali do odległych epok. W tym nurcie znalazły się: referat prof. dr hab. Juliusza Jundziła (WSP Bydgoszcz), z powodu nieobecności Profesora odczytany przez dr K. Jakubiaka, ukazujący aktualność rzymskich poglądów na problemy wychowania w rodzinie, oraz referat mgr Ilony Błaszczyk (WSP Bydgoszcz), podsumowujący wkład L. A. Seneki w rozwój dydaktyki. Z kolei dr Robert Jankowski (WSP Bydgoszcz) przedstawiając poglądy Stanisława Konarskiego na wychowanie obywatelskie, wskazał na niewykorzystany dotąd dorobek pedagogów XVIII wieku w rozwiązywaniu problemów wychowania obywatelskiego.

Jednakże większość wystąpień dotyczyła okresu przełomu XIX i XX wieku (8 referatów). Pięciu referentów ukazało wkład polskich pedagogów w rozwój myśli pedagogicznej, zarówno podnosząc aktualność ich poglądów oraz możliwości twórczej adaptacji, jak i wskazując na nie znane i nie wykorzystane obszary ich dorobku. W tym nurcie rozważań znalazły się referaty: dr Władysławy Szulakiewicz (WSP Rzeszów), która zaprezentowała poglądy „mistrza mistrzów polskiej pedagogiki” K. Twardowskiego, mgr Elżbiety Magiery (Uniwersytet Szczeciński), która referowała koncepcję wychowania państwowego K. Sośnickiego, dr. Andrzeja Gofrona (WSP Częstochowa), który omówił pedagogikę kultury B. Nawroczyńskiego, mgr Anetty Wilhelm (Uniwersytet Szczeciński), która ukazała poglądy pedagogiczne H. Rowida, oraz dr Marii Chymuk (WSP Kraków), która analizowała nowatorstwo pedagogiczne J. Kulpy.

Pozostałe trzy referaty wygłoszone w tej części konferencji przedstawiały głównie praktyczny dorobek polskiej oświaty przełomu XIX i XX wieku.

Dr Krzysztof Jakubiak (WSP Bydgoszcz) ukazał próby uspołecznienia szkoły od czasów nowożytnych po wiek XX. Mgr Beata Szczepańska (Uniwersytet Łódzki) zaprezentowała innowacje pedagogiczne podejmowane w Łodzi w okresie międzywojennym. Obrady sekcji zamknęło wystąpienie dr Grażyny Kempa (UŚ), która omówiła formy pomocy społeczno-wychowawczej kobietom bezrobotnym w województwie śląskim (1922—1939).

W drugim dniu konferencji w obradach plenarnych wygłoszono dwa referaty. Dr Bożena Sztumska (UŚ) przedstawiła orientacje pedagogiczne neotomistów polskich lat międzywojennych, akcentując ich udział w kształtowaniu doktryny wychowawczej Kościoła. Dr Andrzej Pluta (WSP Częstochowa) omówił źródła i proces kształtowania się pedagogiki pogranicza oraz wskazał na jej możliwości praktyczno-dydaktyczne i aksjologiczno-wychowawcze.

Konferencję zakończono ogólnym podsumowaniem obrad plenarnych i obrad w sekcjach.

Agnieszka Stopińska-Pajak